

ի նըւէր տամ դժոխայնոց սպանդարամետ աստուածոց:—
Հապ' ծն ձեռն եղեալ՝ երդուիցուք, Հարք համօրէն,
ի վրէժ հրաժարելոյս ոյս անկենդան:

Երեւակոյտք (գձեռան 'ի վերայ դիտեման կարկասեայ)

Երգչումբ զայն:

Ոսկի Լիոս

Արդ մասն 'ի ձէնջ յուզի անկեալ ընդ դուռնըն հապեան,
փութասջիք հանգուցանել 'ի հայրենին իւր շիրիմս
Ըզդիականըդ մեծափառ. ընդ իս գայցեն այլք համայն:
Օ'ն 'ի բաց վարանքդ. առէք 'ի վեր, Նուիրակք, ըզտապարտդ.
Ի վէն զօրականք. մերկացարուք, ծերակոյտք,
Ըզսուսերըդ թերաքամ ընդ ծիրանեօրդ 'ի պահեստ.
Օ'ն առէք խրախոյս. ես ինքն ահ՝ ընթանամ՝ առայլի:

Հինգերորդ Հանդեսն յատայնկայս:

Թարգմ. Հ. ԱՌԱՍՏ ՏԻՌՈՅԵԱՆ

ՃԱՇԱԿ

Յ՝ԱՐՈՒԵՍՏ ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆԷՆ

Ն. ՊՈՒԱԼՈՅԻ

ԵՐԳ ԱՌԱՋԻՆ

Ի զուր բռնահիւս յանդուզն ընդ միտս հարկանիցէ,
Պառնասեան 'ի բարձունս յարուեստ տաղից վիրաթեւել.
Թէ զգաղունին ազգումն 'ի սիրտ իմացաւ ոչ նա զերկնաւոր,
Թէ ոչ աստըզ ծնընդեանն 'ի բնէ քերթող ըզնա կացոյց,
Ըստրուկ յաւէժական է հանճարոյն սակաւապէտ,
Փեքոս խուլ առ ձայն նորին, խեռ ըստամբակ է Պիգասոս:

Ճախր 'ի պարապ գեղեցկին ընդ փըշլիցն ասպարէզ
Յեռանդըն կեղակարծ ի որ հարեալ դիմագրաւէք,
Մի տաղից դուք 'ի հիւս ջըրդիք ընդ վայր թափել զոգիսդ,
Մի և զտարփդ 'ի չափածոյս՝ աւիւն հաշուիք քերթողական.
Ահ 'ի ձեզ ունայն փառաց արկցեն հրապոյրք սրտապատիր,
Եւ հարուստ ամօք 'ի փորձ մատիք ուժոյդ և հանճարոյ:

Հոյակապն հանճարեղաց բնութիւն 'ի տուրս յոգնաբեղուն
Առ քերթողըս մէն գիտաց ըզտաղանդոյն բաշխել պարգևս:

Բոց սիրոյ չափուցն յոլորս ինձ հանել այս ոք հնարիցի,
Սրեպցէ միւս ոք երգիծանս ւխորժ բանիւք ծիծաղական,
Հըռչակս արութեանց հարցէ Մալհէնայ ըզդիւցազին,
Երգեսցէ Հաքան զփիլիս, զարօտականս և զմայրիս.
Բայց ումաէր յոլովակի շընթէ անձին իւր փաղաքուշ
Ուրաստ 'ի հանճարոյն կայ, և ինքեան իսկ անգիտակ:
Այսպէս 'ի հանգէս երբեմն անցեալ ընդ փարետի,
Տեսաւ ոք մրել երգովք իւրովք զորմունքս կապելայ.
Նոյն յանդուգըն խիզախեալ արձակածայն յոխորտանօք
Երգել զիսրայելին առնու զփախուստ յաղթողական,
Եւ պընդեալ զկընի հետոցըն Մովսիսի ընդ անապատս՝
Սրանայ հանգերձ փարաւոնիւ ծովահեղձոյց կորընչել:

Ախորժ և կամ վըսեամ՝ որ զինչ արկցի նիւթ 'ի ճառ՝
Յաւէտ դաշնակից գըտցի ընդ յանդս ողջմըտութիւն.
Ընդ վայր գերկոցունց թըւիք միմեանց ատելութեան.
Յանգն ըստրուկ է հըպատակ՝ ոյր պարտք միայն են անսալ:
Ուշ զառաջինն առ 'ի նոյն թէ ոք կայցի բուռն 'ի խընդիր
Դիւրահեշտ 'ի նորին ընդելակցին միտք առ 'ի գիւտ.
Հըպատակ ընդ լըծով բանին կըքի անգիմադարձ,
Եւ պաշտեալ՝ քաւ յընկիծելոյ՝ պըճնէ 'ի զարդ ճոխապաճոյճ:
Այլ ընդ վայր թէ հարցի անփոյթ՝ խեռեալ ըստունգանէ.
Զոր առ բուռն անդրէն ունել իմաստքն ըզհետ ընթանայցեն:
Բանին ծն գայլիր սիրով. և 'ի նմանէ ցանգ և եթ
Յանօթ դու զերգոցդ առջիր ըզփայլ և զարժանիս:

Յոլովից յանհանճար իմըն հատեալ 'ի մոլուցս,
Յուղիդ բանէն անբաժք յաժին խընդրեն զմըտացըն խոկս.
Ի մեծ կորանս հաշուին անձանց 'ի տաղսն անհեթեթ
Ուշ 'ի կուրծս անկեալ թէ 'ստ մեզ խորհել ինչ ոք եղև ատակ:
Խոյս յիրացըն ծայրայեղ տացուք, թողցուք իտալիայ
Ըզպատիր փայլիցս համայն զհամբաւատենչըն խօլութիւն:
Նըկըրտել է բնաւից յողջմըտութիւն. իսկ ճանապարհ
Երկայնեալ անջըրպետ՝ դոյ դըժուարին և զաղփաղփուն.
Յորմէ դոյզն 'ի խոտոր անկեալ՝ գըթեմք 'ի պառածանս:
Մի միայն յոլովակի դնացից բանին են արահետք:
Է երբեք զի բանահիւս զեղուն մըտացն իւր 'ի ճարակ,
Ոչ ձեռնթափ 'ի նիւթոյն կայ՝ չև ծախեալ զնոյն ծայր 'ի ծայր:
Հանդիպեալ ապարանից՝ նա ինձ զառաջսն նըկարէ.
Տամալեաց 'ի տամալիս անդէն առեալ վարէ 'ի ճեմ.
Աստ փերնասարհք ընդառաջեն. անդուստ շաւիղ նըրբակածան.
Շողջողեալ պատըշգոմբ անդ 'ի պըսակս ոսկեճամուկ:
Արկցէ զձըւարդս 'ի ձեղնոց և զբոլորակս համայն 'ի թիւ.

« Աստ գրասանգը առ 'ի զարդ, անդ ականգը գան 'ի տեսիլ »:
Մինչև թերթըս քրսան շրջեալ ելիցն իմ առ 'ի գիւտ'
Հազիւ ուրեմն անձնապուրծ ընդ ծաղկանոցն ճողոպրիմ:
Փախիւր դու, յանբեղուն լիութենէ ստեղծարանիցդ,
Մի ունայն կրկտանգը ըզքեզ ումպէտ ծանրաբռնեբ,
Համայն որ զինչ երկայնեալ 'ի ճառս' է ցուրտ և սարտուցիչ,
Կըտապինդ 'ի յափրանսն միտք՝ քեցեն զայն իսկ և իսկ:
Որ անձին չափ չըդիտաց զընեւ' չեղև մատենագիր:

Է զի խէթ ըզմեզ մեղաց ինչ 'ի վատթարն ամէ չարիս.
Հիւս բանից ինչ լոյծ անգոր' 'ի կարծրութիւն փոխեալ 'ի քէն,
Զիս խորշումն յերկարելոյ' 'ի խըրթնութիւն տարեալ հանէ.
Գողջիր ոմն անսեթեթ, բայց Մուսայն մերկ ամենեկին.
Խէթ 'ի միւսն 'ի սողալոյ՝ ծրարել 'ի յամպըս տայ 'ի թիւ:
Կամիցնս դիպել ըմբոն հասարակաց օիրելութեան.

Անդու 'ի վիպադրեզ ըզձև բանիցդ առ փոփոխել.

Ոճ անայլափոխ ցանգ և կարի նրմանահան,

Ի զուր յայրս նըշողէ, հարկ խոնարհել է մեզ 'ի քուն:

Սակաւս ունին վերծանողս այսգոյն ծնեալքն 'ի ձանձրութիւն,

Որ 'ի յանգ միակըցուրդ յաւէտ սաղմոս ասել թըւին:

Երանի որում 'ի յերգս իւր գիտասցէ 'ի մեղմաւաչ
Ի ծանրէն անցումն 'ի քաղցր առնել, 'ի խիստ անդր յախործէն
Մատենիկն իւր սիրելի 'նթերցանելեաց ու երկնահաճոյ
Շուրջ հապըստէպ առ Պարպենեալ 'ի սակարկուաց պըսակեսցի:

Որ զինչ 'ի գիր աւանդիցես՝ օն անդր 'ի քէն տար զըրձնութիւն.

Է իսկ մէն միում ոճոյ ազնւութիւն իւր բնակաւոր:

Ի լուտանս ողմրտութեան՝ լիրբըն ձաղաւք նախգառաջինն

Զայս 'ի պատրանս արկ, և հաճոյ հանդիսացաւ նորութեամբ:

Երգի հաւք և թի 'ի տաղս անկան աղուաչ ըզկըծանգը.

Պառնաս ըզմըրգուզ խառնողանձին յօդէր զբարբառ.

Թող ելիք ըզսանձն 'ի բաց գրութեան 'ի չափս ազատութիւն.

Յայլակերպս Ապոլոնի լեալ՝ փոխեցաւ 'ի Տաբարէն:

Ճանտ ախտն ապականիչ եգիտ ճարակ ընդ նահանգս.

Ի գզերաց և 'ի տեարց խանթից՝ եհաս յաւազանին.

Ընդ փըցունն 'ի խեղկատակս իսկ էր ախործ հաճութիւն.

Եւ Աստուծայ զոյգ ընդ այլս համայն՝ զըտան իւր վերծանողք:

Այլ զիզլ ուրեմն զարըունիս կալեալ այս ոճ անագանի

Զանհեթեթ տաղիցն երգոց քերքեաց 'ի բաց ըզմեղկութիւն.

Զանհարթն և զխեղկատակ ընտրեալ զատոյց 'ի բնականէն,

Թողեալ բնակոյց նահանգին կալ 'ի զարմանս ընդ Տիւփուն:

Մի երբեք կեղտ 'ի քերթուածդ արկցէ այս ոճ արատաւոր:

Յօրինակ ըզՄարտեանն առցուք զառնչտ ըզպանծալին,

Շամբուշ ծաղրածուաց թողեալ զճագասնս 'ի նոր-կամուրջի:
Սակայն մի լիցի համբուն քեզ անկանել և 'ի Բրէքէօֆ
ի փարսալեանս իսկ համայն կանգնել բըրգունս ըզծովափամբ՝
« Մեռելոց և մահացուաց բիւրբս լերանց աշխարհնձ »:
Կաց պատշաճին միշտ պատկառ. լեր պարզ՝ ոչ սին յարուեստէ,
վրանմ՝ այլ ոչ փըքցուռոյց, հեշտապատար՝ անսեթեկեթի:

Ձհածոյագոյնն եեթ նիւթ առ ընթերցողդ ընձեռեսցես .

Անողբ լըսելեօքը լեր չափուց դաշնակութեան .

Ամբոփեալ զբառսց 'ի հակիրճ՝ մէն մի տաղից երգոցդ իմաստը
Թաւարտ 'ի հանգիստ ելցեն, հատեալ զանդամս անցնիւր:
Տես գուցէ ձայնաւոր ինչ ընթացիցն անդ իւր 'ի ճեպ
Ում զիարդ ձայնեղի մի զճանապարհայն բախիցի 'նդդէմ՝
Է իսկ դաշնաւոր բառից ընտիր բարեպատեհ:

Խոյս յատելին յամբոխէ առջիւր տառից զըժոխաւուր .

Տաղ համբուն ճարտարահիւս, որ զինչ խորհուրդ ամբարձագոյն,
Քաւ թէ զմիտս հաճեսցեն՝ ցորչափ խայթեն ըզլըսելիս:

Թառաջին ժամանակս անդ Պառնասոսայ դալլիացւոյն

Անձնահաճ քըմաց զօրէնս էր միայնակ կարգել 'ի բուն .

Թանգն 'ի յաւարտս անդ բառից խըժկելոց կուռ միայարդար
ի համարի էր զարդուց, չափոյ, թըլոց և հատածոյ:

Նախ վիլլոն ամել յողորկ դիտաց 'ի դարս անդ վայրենի
Ըզճնոց վիպասունից մերոց զարուեստ խառնափնդոր:

Ապա իսկ և իսկ ծաղկեալ պայծառացոյց Մարոյ զգեղօնս,
Եռանգըս բորբեալ՝ երգս ոլորեաց կաքաշլակաւս .

Եւ ընդ լըծով զոտալորն պարոյրս արկ կանոնեալ ծայրայանգաց,
Նորացոյց համբուն 'ի հիւս չափածոյից յորդեալ չաւիղս:

Ետ նորին Ռոնսար՝ յածել 'ի կարդ ըզրնաւ՝ յոճ այլակերպ
Թաւեր ած զամենայն՝ արուեստ 'ի քմաց՝ ճարտարելով:

Եւ այնու հետ՝ ընդ ձիգ ամս ոչ եկաց բաղդն իւր զըժպըհի,
Ետ տակայն դարու միոյ՝ մուսայն իւր խառն ընդ դալլիարէն

Վարեալ 'ի յոյն և 'ի լատին՝ ետես քարուակ յետըստարձիւ
Պերճանաց իւր դուլ առնուլ ճոռումբանից սոփեստական:

Սոյն քերթող բարձրավիզ՝ անկեալ 'ի յայնքան 'ի բարձուէ,
Նահանջ մեծ ընկերկեալ արկ 'ի Տէրոյդ և 'ի Պերդոյ:

Եկն հուսկ ապա Մալհէուպ, որ առաջին 'ի Գալլիա
Ճըլգրիտ չափուց դաշնակութիւն արար 'ի տաղս անդ լըսելի .

Եւ զի ճահ վարեցոց բանից կորով հանեալ 'ի վեր,

Օրինաց պարտուց անսալ հարկ՝ 'ի վերայ եդ Մուսային:

Հանճարեղս յայտու գըրչաւ յըղկեալ զըտեալ բարբառն ողորկ
Ոչ ևս այլ զըժնէալուր հընչէր 'ի յունկըն փափխատուն:

Անկանել առին ըմբոն տունք շնորհազարդ վայելչութեամբ .

Եւ ոչ խաչընդոտն եկին միմեանց տողք 'ի վրսերս
 Բնաւ անդ ծանեաւ զիւր օրէնս . և առաջնորդս աներկեալն
 Բօրինակ դեռ առաջի կայ քերթողաց ժամանակիս ,
 Օն , հետեւեաց և գու նմին , սիրեա զողորկն յըստակութիւն ,
 Եւ ընտիր դարձուածոյն լեր նմանող պայծառութեան :
 Տաղիցդ իմաստք թէ երբեք բերիցին յամր 'ի հասկայումս ,
 Դուռ և միտք իմ անդէն առնուլ առցեն 'ի վաստակոց ,
 Եւ կազմ հրաժեշտ առնուլ յունայն 'ի քոց վիպաց յօժարափոյթ :
 Ոչ ըզհետ գայցեն գրողի՝ ում 'ի խնդիր է ելանել :
 Է և այլ իմն ազգ մշտաց՝ ոյր ցանգ խորհուրդք աղջամըղջին
 Են իմն յամբոց կուտակելոց մատնեալք յաղմուկ չբփոթի .
 Մինչ տուընջեան լուսոյ բանին ոչ իցէ զայնրս փեռեկել :
 Ուսիր նախ խորհել մինչև 'ի գրել բուռն հարեալ
 Չափ թէ յուր թէ նըւագ մշտացս իցէ խորթնածածուկ՝
 Ըստ նըմին և բանք յանգին կամ ոչ՝ 'ի ջինջ և 'ի պայծառ .
 Միտք յոր ինչ գամ մի խելամուտ են՝ պարզեցեն յայտապատում :
 Եւ բառք 'ի զրոյցս անդ բանից գիւրահեշտի գայցեն ըզհետ :
 Բարբառն՝ արգոյ քեզ 'ի գիրս երկոյդ 'ի վերքան զամենայն ,
 Նոյն 'ի զեղծմունսդ աւելագանց՝ նըւիրական եղիցի սուրբ .
 Ի զուր քեզ հարկանել զունկն իմ 'ի ձայն նըւագաւոր՝
 Թէ եկամուտ բառքդ իցեն , կամ ոճ բանիցդ օտարախորթ .
 Խըժաւուրք առ իս ոչ անցանեն բայք ճախարակեալ ,
 Եւ ոչ փըքցուողոց տաղից ըմբոստ սաղապանմբ :
 Հակիրճ , քերթոյ գերասքանչ , յոր ինչ և գամ մի ջըրդիցի
 Պայմանաց լեզուին անգէտ՝ ապաժաման է միշտ զըրչակ :
 Որ զինչ և բուռն առնիցէ քեզ՝ պարապով եկ 'ի վաստակ ,
 Մի և յանձին ինչ պարծանս հաշուիր ըզխօլ շտեմափութիւնդ .
 Ոճ երագոտն այսանակ , Էոր խուսափէն տաղիցն յուրս՝
 Նխազութեան հանճարոյ նոյն և խելաց տան հաւաստիս :
 Գեր ինձ յոյժ վըտակն հաճոյ , որ լոյժ յաւազն իւր մանրախիճ
 Ընդ մարգ ծաղկազըւարճ յուշիկ մընջիկ գայ շուրջ 'ի ծիր ,
 Քան զուղխից մըրըկածին հեղեղասաստ վայրենութիւն
 Վազս առեալ խուռն կոպճովք թաւալագըր , յերկիր տըղմուտ :
 Վարդիր հանդարտաքայլ դու , և առանց լըբանելոյ
 Տանիցըս կըրկին մատուցես զերկդ անդրէն 'ի սալ .
 Ա՛ժ յերկուր գայն անխոնջ և միշտ քըշտեալ ողորկեալիր .
 Մերթ և բանս յաւել 'ի նոյն , այլ ջընջեցես նըւագս յուրվ :
 Ի քերթած՝ ոչ մեծ ինչ է՝ ուր վրիպակք խուռն եռան զեռան
 Կենդանի բանից երբեք հատանիցին թէ կայծակունք .
 Մէն միում անկ է բանից ճահաւորել յըմբոն 'ի կայս ,
 Զի ոչ վերջն և ոչ ըսկիզբն սարանուցուն ինչ 'ի միջոյն .

Նըրբական արուեստին մոտանց 'ի դէպ անկեալ լըծորդ՝
ի մի միայն յանգեցցին բալոր՝ հատուածքըն զարմազանք .
Եւ մի ճառ բանին երբեք անկեալ խտտոր ինչ 'ի նիւթոյն
Գնասցէ կարի տարադէմ՝ բառս հոյակապս ոյրնել :

Երկիցեմ ըզբերթածոյդ առ 'ի մարդկան դատաստանէ .
Քեզէն անաչառ լիջիր անձին քում դատախազ ,
Դիւրամէտ 'ի զարմանալ ընդ բնաւս է միշտ տըզիտութիւն :
Ըստացիր բարեկամս քեզ քըննիչ պարսաւադէտ ,
Գըրուածոց քոյ մըտերիմ՝ գիտականկիցս անկեղծաւոր ,
Եւ համբուն յանցուածոցդ ընդգիմակայ բուռն ախոյեանս .
Ըզպերծանս առ նոքօք մատենագրի մերկեալ 'ի քէն :
Մեկնել 'ի փաղաքէն սակայն ուսիր ըզբարեկամ ,
Գոլ հաշուի ներբողարան՝ ոչնչ որ ըզքնն արկանիցէ :

Հետամուտ լեր խորհըրդոց մարդկան և մի գովութեանց :
Ոնդէն 'ի վաշ վաշ նըկըրտել փարձի շընթող շողմարար ,
Մէն միւսմ տաղիցդ 'ի լուր՝ յափըշտակին միտքն 'ի զարմանս :
Ոնդ բնաւ գոյոր է և չըքնաղ , չիք բառ ունկան իւր խոցոտիչ .
Դոփեսցէ կայթա առ խընդին և կոծ առ զուծ սիրոյն հարցէ ,
Կարգելով ընդ ամենայն ուրեք փառաց քեզ գըրուատիս :
Ճըլմարտութեան չէ և չէ յանձին զայդ դէմս ունել յոխորտ :

Բարեկամ խոհական միշտ անաչառ և անողոր .
Ոչ առ յանցուածսրդ տայցէ թոյլ 'ի հանգիստ քեզ վայելել :

Ձանփոյթըս դըրուագացդ անքուելիս կըշտամբեսցէ .
Տողեսցէ զիմաստ յախուռն կըցկըցեալ՝ 'ի կայս ըմբօն .
Եւ զխորխոանըս բանիցըն կարճեսցէ փըքոցուոյց : [վայր .
Աստ խայթեն զունկն իւր իմաստք , ոճ դարձուածոցդ անդ խուն 'ի
Փոքր ինչ հիւս ապա գրութեանըդ թուեսցի մէտ 'ի խըրթնութիւն .
Ձերկխօսութիւնդ յայտնեալ անդէն՝ լուծանել բուռն առնիցէ զայն :
Որինակ աւատիկ վայս խօսի ճըշգրիտըն բարեկամ :

Է ուրեք սակայն զի գրիչ զբերթեալ տաղիցն անյուր անխրատ
ի նըպաստ իւր զբովանդակն առցէ նոցին 'ի ջատագովս ,
Բուռն անդէն զիրաւանց խոտելոյ առն հարկանելով :
« Կաղմակերպք տողիս այս գուեհիկ 'ի հիւսն են՝ ասիցես . —
Է՛ն , քաւ 'ի քէն զայդ , շնորհեալ զվընսող ինձ , բարեկամ ,
Մնդուստ դարձուած արձակեսցէ : — Երեի բան ինձ այս ցըրտին ,
Իմ հատեալ էր զայն 'ի բաց : — Գեր այն ինձ մասն է բնորագոյն :
Ընդ դարձուած այս նի՛շ՝ չեմ հաճ : — Նոյն 'ի պրանչանս է բոլորից » :
Այսգոյն ցանգ անմեղիկի համակ 'ի բանս իւր աննահանջ .
Որ զինչ և բան քեզ 'ի գիրս իւր երեսալ զըթուարալուր՝
Կայցի զնոյն զայն յիրաւունս՝ այնր 'ի պահեստ անջընջիկ :
Սիրելի սակայն՝ ստ ասիցն է նըմա դատ քըննախընդիր :

Պետական թոյլ քեզ տացի վարել 'ի գիրսն իշխանութիւն :
 Այլ բնաւ ճոռութեալ այս բանից՝ զոր 'ի շըրթանց կեղծաւորին,
 Յընթերցուած տաղիցն 'ի լուր քեզ միայն հաղբ է հնարիմաց :
 Խոյս 'ի բէն տայ իսկ եւ իսկ , ե Մուսայիւն հաճ ե հաւան
 Ըզվայրօք , յածի գիւթել , յետամրտաց զոր 'ի պատիր .
 Զի այնմ յաճախ պտտահէ : Այսպէս 'ի դարս այս՝ զրահեղեղ
 Գերթողք անմիտք յաճախեն , նոյն խօլա՝ ան ապշողաց ջոկք .
 Եւ թող ըզքազալաց եւ զնահանգաց ընծայութիւնս ,
 Նոյն նոքրն են առ շահապս , են առ իշխանըս նոդին մուսք :
 Երկ , յոռեգոյն հետեակ միշտ յամենայն ժամանակի
 Եւանդնոտս ըստացաւ առ 'ի զրանկաց իւր ջատագովս .
 Եւ հակիրճ , զի կարճառօտս հատցուք յիմաստ երդիծական ,
 Գտանէ անմիտն անմրտագոյն զք միշտ ընդ ինքըն զարմացող :

ԹԱՐԳՄ. Հ. ԹԱՐԵՆՈ թՈՎԱԾԱՆ

ԱՐԱԳԻԼ

Երկայնահիտ Արագիւ ,
 Սրտեղքն բարակ ինչպէս իւր ,
 Սոնքալով , Կարա կերպով
 Ման կու գար մի առաւօտ
 Աղթամարայ ծովափին մօտ :
 Իշխան ձկնիւնն եղբորին քով
 Երամ երամ , վրտաւ վրտաւ .
 Կարծես կամաւ բըռնէին պար :
 Մեր Արագիւն եթէ ուզեր ,
 Երկայն կրացովը կարող էր
 Բըռնել՝ ձկնաց մէջէն հանածն
 Ու ճաշակել առաւօտանց :
 Այլ ծա կ'ասէր ինքն իրեն .
 « Գեղացիներ կարող են
 Վաղ կանուխ առաւօտու
 Ուտելու ու խմելու , —
 Երբ արեւն չուր աշքերով
 Նայեցաւ ի կապոյտ ծով ,
 Իշխան ձկնիւնն կամացուկ
 Քաշուեցան դէպ 'ի խորուկ ,
 Նոցա փոխան ափն մտեցան
 Խաղաղակներն երամ երամ :
 Սէք Արագիւն՝ զարնած ի ծով
 « Վայ խեղճ ձկնիւն , դուք լողալով
 Առաւ կու գար որ ձեզ ուտեմ .
 Այդ պատիւ է ձեռի դիտեմ . —
 Այլ ախորժակս դեռ՝ չե՛րացուած ,
 Քընդիկ մ'առաւ՝ ձեր իշխանաց
 Վրան անգամ չնայեցայ .
 Հիմա ձեր խնդր կ'ըլլայ :
 Զայս Արագիւնն դրուցելով
 Առաւ զընաց իրեն համբով :
 Արեւն նստաւ երկնքին
 Մէջ տեղ . մըտան խաղաղակներ

Իշխանաց պէս ջըրին խորեր :
 Անթեցաւ փոր Արագիւն .
 Ոչ իշխան ձուկ , ոչ խաղաղակ
 Մէջ տեղ բըռնաւ չեքեցան .
 Այլ տառեխներ բազմեամ
 Մեղմով կանգարտ կամացուկ
 Ոչ ափին մօտ , այլ նեւուն
 Կը խաղաղային փայլալուծն :
 Տեսնելով այդ մանրիկ ձկնիւն .
 Արագիւն շատ սիրտը կ'ուզէր ,
 Մի քանին բըռնել
 Գորովայն զըրկել .
 Այլ տառեխներն նախազգած
 Զմտոեցան ծովուն ափանց :
 Խեղճ Արագիւն յուսահատած
 Անթուրթեամբ աչքը մըթնած ,
 Հարկադրեցաւ ուտելու ,
 Փոխան համեղ ձկնիւնու ,
 Մովուն եղբոր նա նոն անկած
 Յընկանջներ սատկած նոտած :

Այս առակովը խափնեմ
 Խորատ կու տայ օրորողաց
 Որ ջըրին թէ տեղացած
 Յաջողակ բազմն ձուլէ հանին :
 Այլ ես կ'ասեմ՝ առկաարակ
 Ամենուն ,
 Հրապարտութիւնը բացառակ
 Ոգտակար չէ՝ ոչ մէկուն :
 Թէ կանգնող քեզ բաղդ յաշոյ ,
 Խոնկանթեամբ օգուտ քաղես .
 Ապա թէ ոչ՝ բաղդը ձախող
 Կ'ընկնէ ըզքեղ աղես չուղես :